

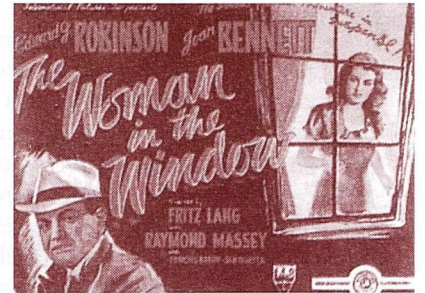
Xavier Flores

Algú podrà pensar que el més correcte seria fer com E.G. Robinson al final de *La mujer del cuadro* i sortir corrents quan, una dona de bona aparença física, ens demana foc mentre s'acosta amb la cigarreta als dits passades les deu de la nit. Això és el que no fa Robinson i pateix un malson que li durarà tota la pel·lícula.

A l'epíleg que fa F. Lang mostra al seu heroi –Robinson– com un home afable, professor de psicologia, pare de família que romandrà sol a la ciutat després de d'acomiar la família que surt de vacances. Robinson tindrà temps encara de destacar amb loquaç teoria els avantatges de la vida sedentària que, segons ell, un home ha de portar a partir dels quaranta anys –“qualsevol aventura és evitable”– la passió té una limitació “l'època de joventut” i és impropï per llongar-la a la maduresa sense caure en el ridícul més evident.

Robinson, després d'aquest epíleg, no tardarà ni una hora de temps cinematogràfic a conèixer una dona fascinant que el durà al seu apartament on beuran unes copes de més i acabarà cometent un homicidi encara que és en defensa pròpia.

La paraula que potser hauríem d'utilitzar més per parlar del cinema de F. Lang tal vegada seria “implacable”*. Lang ens mostra aquest malson amb la seva destacable elegància estalviant totes les circumstàncies i anècdotes que no siguin substancials per a la trama. J. Bennet i E.G. Robinson patiran les conseqüències de la seva petita imprudència, la fatalitat de les circumstàncies farà moure les seves vides per un territori que no coneixen ni dominen. Són incapaços de poder desfer-se de la presència de D.Duryen, qui composita un malvat a mesura dels desitjos de Lang.

Sense ser la millor –ni de bon tros– pel·lícula de Lang, *La mujer del cuadro* té moltes de les “obsessions” del director. Al final de la pel·lícula tothom respira tranquil, però Lang ja prepara *Perversidad* també amb Robinson i Ben i Duryea i també fotografiada per Milton Krasner. En aquest film també el malvat Duryea mor, mor a la cadira elèctrica per un crim que no ha comès, fatalment també. ■

*citat de “Les pel·lícules de la meua vida” de F. Truffaut.

